7

U. B. BERGEN
Ms. 176 b

88 antagne den 11te Marts 1829.

§1.

Misgjerninger eller Forbrydel-
ser ere de Handlinger, eller
Undladelser af Handlinger, hvilke
~~i følge~~ ifølge denne Lov med Straf
ere at belægge.

§2.

Enhver, Indlænding eller
Udlænding, er nærværende Lov
underkastet, med Hensyn til
Forbrydelser, hvori han her i
Riget gjør sig skyldig.

§ 3.

Indbyggere ere endvidere denne Lov underkastede for Forbrydelser, som de udenfor de forenede Riger, Norge og Sverige, forøve mod Norske eller Sven, ikke Undersaatter, eller mod noget af Rigerne, og for hvil ke de ei udenfor Norge ere blevne straffede.

§ 4.

I lige Maade ere de nær. værende Lov underkastede for de Forbrydelser, som de uden, for de forenede Riger forøve mod fremmede eller mod en fremmed Stat.

§ 5.

Udlændinge ere fremdelet denne Lov underkastede for Forbrydelser, forøvede udenfor de forenede Riger, naar de her komme tilstede, og ikke udenfor Riget ere straffede:

a forsaavidt Forbrydelserne ere forøvede mod Norske Undersaatter eller mod Norge; eller

b forsaavidt Kongen, uagtet de ei ere af sidstnævnte Beskaffenhed, finder det gjenligt at lade samme paatale, og de derhos ere saa grove, at derfor ved denne Lov er bestemt Straf af:

§6.

Forbrydelser, forøvede i Nor-
ske Farvøier i aaben Sø, eller
i Havne udenfor Riget af de
til bemeldte Farvøier hørende
Personer, betragtes, som om de
her i Riget vare forøvede.

§7.

Det samme er og Tilfældet
med Forbrydelser, som forøves
af de til Rigets væbnede
Magt hørende eller derved
ansatte Personer, medens de
i Tjenesten udenfor Riget
opholde sig.

§8.

De Forbrydelser, som Ud-
lændinge, der i de forenede
Rigers Tjeneste udenlands
maatte vere ansatte, i saa-

dan Tjeneste udenfor Rigerne
förövе mod Norske Undersaatter
eller mod Norge, betragtes lige-
ledes, som om de her i Riget
vare förövede.

§ 9.

Fra foranförte Bestemmel-
ser ere de Afvigelser gjelden-
de, som maatte følge af den
visse Personer efter Folkereh-
tens Grundsætninger tilkom-
mende Exterritorialitet.

§ 10.

Ligeledes ere fra Bestem-
melserne i §§ 4, 5 og 6 de
Afvigelser gjeldende, som
maatte følge af de ved For-
bund med fremmede Magter

grundede paa fuldkommen Reci-
procitet, vedtagne almindelige
Bestemmelser.

§ 11.

For Forbrydelser, som Ind-
eller Udlændinge i Sverige have
forövet, eller som Udlændinge
udenfor de forenede Riger for-
öve mod Svenske Undersaatter
eller mod Sverige, ere de,
om de end her komme til-
stede, ikke denne Lov under-
kastede, men udleveres til
Svensk Øvrighed, for at be-
handlet efter de for Sverige
gjeldende Love.

§ 12.

Forbrydelser, som i Svenske
Partöier i Havne her i Riget

forøves af de til bemeldte Partier hørende Personer, eller som forøves af de til Sverriges væbnede Magt hørende eller derved ansatte Personer, medens de, i Sverriges Tjeneste, her i Riget opholde sig, betragtes, som om de i Sverige vare forøvede.

§ 13.

Forbrydelser, som de til Riget væbnede Magt hørende eller derved ansatte Personer, med Hensyn til den militaire Tjeneste begaae, blive efter de derom givne særegne Love at straffe; hvorimod andre Forbrydelser, som af Militaire forøves, blive at straffe efter denne Lov,

forsaavidt Deri ei anderledes
er bestemt.

U. B. BERGEN
Ms. 176 h

Fragmentariske Anmærkninger og Grundbestemmelser for Processen i Politiesager i Anledning af Hr. Justitiarius Falsens Udkast til endeel Lovbestemmelser, forsaa vidt disse angaae, eller have Indflydelse paa Rettergangsmaaden i Politiesager.

1mo Naar Politiemesteren i Kjøbstæderne indkalder Nogen paa Politikammeret, eller lader Nogen belægge med Arrest i Anledning af Overtrædelser af Politielovene, paaligger det ham forelöbigen at modtage de Angjeldendes Forklaring, til Afbetjening ved det Forhør, som af vedkommende Dommer i Politiesager afholdes, saafremt Sagen er, med den Paagjeldendes Samtykke, uden videre Vidtløftighed kan afgjøres.

2do Den i 1ste § omnævnte Forklaring kan ogsaa paa Landet modtages af Lensmanden.

3tio De Deponenter, hvis Forklaringer strax eller i det Fremste inden 12 Timers Forløb kunne erholdes, kunne lægeledes modtages af de i 1ste og 2den § nævnte Personer.

4to Viser det sig ved ovennævnte Undersøgelse, at den eller de Angjeldende have gjort sig skyldige i Politieovertrædelser af det Slags, som Udkastets 15 § i første Klasse (: NB. iblandt disse troer jeg, at maaskee No 1 i 2den Klasse kunde henføres :) opfordrer Politiemesteren Vedkommende til uden Dom at underkaste sig en af de i første Klasse benævnte Straffe, og naar den Skyldige dertil erklærer sig villig, huldbyrdes Straffen strax.

5to Er det af den forelöbige Udenrets Undersøgelse ikke klart, at Forseelse er begaaet, eller at Forseelsen kan henføres til 1ste Klasse, henvender Politiemesteren sig til den competente Politiarets Formand, som i Kjøbstæderne er Byfogden, naar han ei selv er Politiemester, men i modsat Fald en anden dertil udnævnt Lovkyndig, og paa Landet samt i Ladestæderne Sovenskriveren, hvilken Embedsmand strax optager Forhøret efter de for Undersøgelsesforhører i Justitsager befalede Maade. Det samme er Tilfældet, naar den Angjeldende ei godvillig vil underkaste sig en af de til 1ste Klasse henhørende Politiestraffe efter Politiemesterens Opfordring i Følge § 4.

6to Under ovenmeldte Forhør under Politieactor og i agtteges en Referents Pligter. Retten administreres af de i Udkastets § 22 og 23 nævnte Personer, og de i Placaten af 8de Marts 1799 ommeldte Pligter paaligge Administrator. (NB. Politiecommissioner og de i visse af Stiftsstæderne nu etablerede Politieretter kunne som formeentligen mindre passende, indgaae:)

7mo Under Forhøret kunne Deponenter, som ikke have Deel i Gjerningen og efter Loven kunne være Vidner, beedige deres Forklaringer (conf. § 5:)

8vo Befinder Referenten, at Sagen ved de stedfundne Undersøgelser er tilstrækkelig oplyst, bør Referenten, uden at oppebie Ordre fra Overøvrigheden, gjøre sin Indstilling i Sagen, hvilken foretæses de Anklagede, hvis Erklæring indhentes, hvorvidt de i den Anledning have Noget at erindre. Derpaa optages Sagen til Tjendelse eller Dom, hvorved enten Sagen reassumeres, hvis flere Oplysninger ere nødvendige, eller og paakjendes, forsaavidt Retten finder, at den henhører under Politieretten, da i modsat Fald Sagen i det Gele eller for en Deel afvises fra Politieretten. Tjendelse eller Dom bør afsiges snarest muuligt og i det seneste 8 Dage efterat Sagen dertil er optaget.

9no Naar Afvisningsdom eller endelig Dom i Realiteten er afsagt, oplæses samme for Anggeldende, som i sidstnævnte Tilfælde paa Opfordring (inden 24 Timer) erklærer, om han med Dommen er tilfreds eller ei. I samtlige nævnte Tilfælde beskrives Acten snarest muuligt og sendes til Politiemesteren, som, ifald Anggeldende har erklæret Appel, besørger Sagens Indstevning til høiere Ret paa samme Maade, som i Justitssager, men i andet Fald sender Acten til vedkommende Øvrighed, for at det videre Fornødne kan foranstaltes, hvorom Politiemesteren Leder følge sin Betænkning.

10mo Befinder Øvrigheden, at Sagen bør prøves ved høiere Ret, uagtet Anpeldende har acquiesceret, besørger han Indstrænkningen til Vedkommende Overret og indsender Acten til Justitiarius, som uopholdelig beordrer en Referent til Sagens Udførelse.

11mo Referenten skal 3 Dage, efterat have modtaget Ordren, sende sin Deduction til Overrettens Justitiarius, som strax sætter Documenterne i Circulation iblandt Rettens Medlemmer, for at paaskynde dens Paakjendelse, som skal være skeet 8 Dage efterat Justitiarius har modtaget Referentens Indstilling. Reassumeres Sagen formedelst mangelende Oplysninger, forholdes, naar disse ere tilveiebragte, saaledes, som de Referenten først modtog Sagen fra Justitiarius. ~~I disse~~

12do I disse Sager holdes Overretten, naar fornødent gjøres, Extraret.

13tio Med Udfærdigelse af Overretsacten, Dommens Forkyndelse m. v. forholdes, som i criminelle Sager. (: Acten sendes til Politiemesteren, som strax besørger Forkyndelsen m. v. Ligesom er foreskrevet ihenseende til Underretsdomme :)

14to Angaaer Sagen en for Høiesteret inappellabel Gjenstand, fuldbyrdes Dommen strax. (: 1-6-16 og Lovens 12 Septbr 1818 §6 bør maaskee i det Medsentlige bibeholdes, eller men maaskee kunde i Analogie af Pdgen af 5 Julii 1793 §12 følges. Dette er dog i en constitutionel Stat betænkeligt. At Indstrænkning i Appel gjøres, naar Det gjelder om Ponge, kan have gode Grunde for sig, men ihenseende til Logens og Præsidsstraffe bør vel Regelen: liberum corpus non recipit æstimationem, gjelde :)

15to Med Sagens Foretagelse og Paakjendelse i Høiesteret forholdes som i Justitssager. (: Herom skal jeg i den criminelle Proces gjøre nogle til Retsplenens Forkortelse sigtende Forslag :)

16to Naar en Politiovertrædelse afgjøres paa den i § 4 omtaalte Maade uden Dom, maaler Politiemester dette frex til Overværeigheden

Som almindelig Anmærkning tilføies, at jeg formeder, at man er enig i, at til Politielovene angaaende Overtrædelse, egentlig kun hører, at bestemme, hvad der bør ansees som Politiefortrædelse, der af det Offentlige maa faatales, og Straffene herfor, men at Politiets dømmende Myndighed, saavidsom hvilke Embedsmænd skulle have med Politiet at gjøre, hører til Processen, som jo er den Deel af Lovgivningen, som viser den Maade, hvorpaa Lovene skulle faae Kraft. Er denne Mening ikke feilagtig, vil endeel af Udkastets 3de og 4de Capitel blive at behandle i Processen.

Christiania 28de Martii 1829 Morgenstjerne.

Appellationsraad Schram har først at bemærke: at den
grundig skriftlige — mundtlig saa kaldte Ret ved offentlig
og mundtlig Forhandling. — Han bemærker med Rabi-
nowitz Recherches (comp. Code Napoléon) „at Kommuner
ere en skrækkelig Plage", han almindelig mener Ab-
salon at mindre Forretninger og Sager ere gaaede,
ligesaa Arbeiderne o.s.v. Dernæst mener Appellationsraad
Schram maaskee meget godt Følger for Arbeidet, naar
Tiltalte nægtede og Vidnerne, med gei-
stlig Alvor og Tilbud Kommunekraft begyndte Kommuner at
sætte — Kommuner, som ikke blindt efter Haab og Lovens
Bogstav, men efter Sagens Natur og Forhold skulde
Regel, i hvis Sager Retsforskjellen skulde gjelde
dom (x) Forsamlingen af Kjøbstædernes Retter taalte en god Dreie
af deres Grund for den skriftlige Criminalproces i næst
alle Stater, som den Middelalderen skyldte. Men af deres Grund
en Forskjæl af en Omvæltning maatte begge.
absolut, som ingensteds relativ Ret kan være forbrudt
dertrin.

Jf. v. Sparre-Wangerstein (xx), som i Anledning af Kommu-
nen af et fælles Kommunes Forfatning har skildret
Forholdene, mener Jury-Forfatning bør skabes:
1, ikke, fordi Mennesket er, fordi det grundlig alle dog
bedrager sig og er mere Naturens Barn, end for-
dærvet, end derved fuldkommen gjenkjendelig af
selig Barnefødselsdag, for dem kun Verden, Adelsfæ og
Fyrster.
2, ikke, fordi Mennesket egner sig, fordi det
grundlagt for andet, alle naar deres Aflæsning
gen skulle ligge ikke, for Jurydom, da dens Forfat-
ning skal ødelægges.

Det er, som Graevell rigtig bemærker, at daarlige Forhold
grund opnår at fremkalde Forbedringer, de som
fædrelandet ved bortlagte alene ved Lidelse blive paa-
af Ring, for at Tilstand Naturen eller Ret skulle vinde Sejr.
saaledes som det nye Forfatninger i Tydskland først ere et gamle

(x) Schram, Bemærkninger over det
offentlige og mundtlige Forfatning.
Düsseldorf 1817.

(xx) Jahrbücher der Gesetzgebung und des
Rechtsgangs in Deutschland. Leipzig 1819.

U. B. BERGEN
Ms. 176 b

Landsmaalet skjønsk Kind, dagtaa lidt Lan Offentlighed i Mundtlighed; fordersom retsforhandlingerne blev, at den Land Red i Landsmaalet lidt Lusten af Middelalderen, eller forlaster Land ska: at skjøt 900 Aar i Lan Fjerdel Aar. Alad en Institution, som for os i adskillig Ord er en ny Kabelse, kommer de fleste Lan at gaa, om den ydre Natur af et med Aarhundreders Erfaring Grundet Princip er nødvendig eller ønskelig, gjælder vist Lan i saa Fald fremfor alt anfører Lan Brug for alle med Institutionen, allerede maatte vi ikke nøies med at forny Ordsabler og Bøger, men Princip og Forfatning selv maatte forandres for at vinde Overensstemmelse med Tidsaanden.

Faldt det altsaa Ofte for den franske Revolution vanskeligt Aarhundreders Offentlighed! I Overensstemmelse med den mundtlige Forhandlingsmaade blev den ældre Retsgang (x) fortrinsvis i England, at den Klodsforskjellige Sagers Afgjørelse i Lauget, og med Hensyn til Lidsmomenter og offentlige Lotteries Brug end i Lauget, fandtes mere offentlige Lotteriers overhovedet Mønster i Fiendskabets Lo Porter.

(x) Forelæsninger over den Gulacathen de Lewis. provost. Tu- rodict - Faculté Commercien am Rhein - Lorg 1819.

Spare-Wangerheim fryder i sit fornævnte Skrift (p. 58): Den Lande udfolderen af den ældre Forfatning i Frankrige, at Regjeringen med Hensyn paa den ældre Lotteries Magt, og Ønsket om den ædlere den storre Lycoteen.

Den fortjente Conferentz-Minister v. Globig har nylig et Skrift, som udkom netop kort over Offentlighed og Fredsmord, [ærsura rei judicialis Europæ libero, præcipue Germanæ novis legum exemplis illustrata. Auctore Joan. Ernesto a Globig Lips. 1820.

Spare-Wangerheim fryder ogsaa i sit anførte Skrift (p. 60): „Forfatningen i Frankrige er og skal ikke andet end et almindeligt Mordmord, hvori den fabrikt Magt troer at finde en ædel Hjordom, en lykkelig combineret Mosaisme-Mus, hvis fagre Omdrev dog en Gang sidst med en dunkel Fjærd. Denne Forfatning, om hvilken man har sagt, at den ogsaa mest fra Land Forfatter Ret til at tænke, at den ogsaa mest Ønsker Aarhundreder, Lov og Ufølgelighed til at forstø, blot en forunderlig Afstand for en skjønlig Statsmaskine; et glimrende Fjælmerk, som Almen samvirket mod Overgreb i mere glimrende Ubestemmelse; at forlyde: Aabne Fjæl, hvori Loddrem for Alt og Borgere; at forlyde: Aabne Fjæl, hvori Loddrem for Alt og Borgere uafhængig omrøre; en Ønskedrøm Fryd, indbildsk af den franske Revolutions Aand."

Hvorledes ældre den mundtlige og offentlige Forhandlingsmaade i Fjed- og andre Overgrebssager, see Weber. Darmstadt 1814

Den Overordentlig forsigtige Forfatningsaand Weber i Darmstadt (i sidstnævnte Skrift p. 57) som Land og Undersøgelse, at

Offentlighed i Fagindskrænkninger m. m. Blade for Lyst, Literatur
og fornemmelig Skønlitteratur ikke at kunne allerede for-
uden i høieste Grad: li secchi, nega.

Naturligvis gjælder alt dette ogsaa om Tidsskrifter, hvis Hovedindhold
er Politik. Den fuldstændige Mangel paa Censur i Bayern har
i Bayern. Intelligenzblatt p. XVI, XVIII. Censurvæsenet Minister Globig
skabt en Literatur, der maaske i Europa ikke har sin Mage. Den
nyere Historie, Statistik og Literatur er saaledes næsten udelukkende
i Hænderne paa Mænd, der ere ansatte ved Universiteterne, og
som ikke ere afhængige af Regjeringen. Disse Mænd (x) udgive Tidsskrifter, (x) Munchen. Lite. Zeitung No. 66 p. 526.
som ere uafhængige af Regjeringens Indflydelse, og som
ikke have nogen Grund til at skjule Sandheden, naar
den er dem bekjendt. Deres Tidsskrifter have derfor
ogsaa megen Interesse, men ere ikke absolut Autoriteter.
Det blandt andre Tidsskrift, der i den Grad har vakt
Opsigt, Hist. Pol. Blätter, forandrer, saasnart Regjeringen
har skiftet Politik, sin Farve. Den Forfatter, som
skrev Bayern unter Maximilian Joseph, er nu
Professor i Bonn, og Maler Hess i Munchen, der
forsynede Tidsskriftet med Illustrationer, er nu
Professor i Berlin. Den Forfatter, som for Tiden
har Hovedindflydelsen paa Tidsskriftet, er nu
Professor i Munchen, og Redacteuren, som
ikke har Tid til at skrive, er Professor i Bonn.
Disse Mænd have altsaa ikke forandret Mening,
men Regjeringen har forandret Politik.

Ogsaa Martin Luther, hvis Skrifter ikke ere mindre
radikale end Tidsskriftet, maatte forandre, som han talte
til Folket og skrev med Pennen, mandig, men
ikke Demagog.

Graevell bemærker:

"At forsøge ikke den gamle Autoritet nægte, skade ikke
den, men ogsaa ikke overgaaende, som en ægte gammel Bygning af Steen,
som altsaa Tiden tåler at trodse, saa længe den
"at forstaaes ikke som en Fordring, som nøie
sig med den overflødige Tydning af et gammelt Udtryk
af fjerneste, tvivlsomme Lighed, men som, naar
man gjør sammen Sammenligningen stemmer, nøie sig
som den sande Landslov, og ikke tilføier skinbarlige
med Hensyn til den sande Overbevisning."

Den samme Mand af Bayern, som saaledes taler
og er ægte gammel Germaner, som naar han taler til Bayerns
Historie, udtaler

Dr. Geschichte der badischen Gymnasien
Jahr. d. Mannheim 1821.

Expeditionsbrevet No 58 - 1823

19 Febr. ~~Januar~~ 1823.

Til ... Departement.

Det ærede Departement har ved Skrivelse af 3die f. M. be-
-haget at tilstille mig et i Begyndelsen af Aaret 1821
udarbeidet Udkast til en Kongelig naadigst Forordning
til Nøiagtigere bestemmelse ved ... Mineralvæsenet i Kon-
-geriget Norge, ~~samt~~ tillige med en over dette Udkast fra Stiftamtmand
Greven Trampe indhentet Betænkning, hvorpaa Departementet
har forlangt min Erklæring om et Udkastet og Betænk-
-ningen, samme maatte kunne modtage.

‡ Bestemmelsen af Mineralernes og Inddelingen af Distr..., men ogsaa i flere Poster,

Ifølge denne Befaling har jeg ... [illegible] ... saavel Udkastet som Stiftamtmand Trampes ... derimod afgivne Betænkning ... [illegible]

[illegible]

Jeg har ... [illegible]

1, at det er ... [illegible]

[illegible]

2, [illegible]

3. At Dannemarks Rigens Indbyggere, som ikke selv dyrke Jorden, men leie den af andre, skulle betale Landgilde til Grundeieren, og ikke af Jordens Afgrøde, som de selv dyrke, eller lade dyrke for sig, uden af det Korn, som de maatte have kjøbt til Udsæden, og ikke af det Fæ, som de maatte have opfødt til Avlingen, uden af det, som de maatte have kjøbt til Opfødningen.

4. At Bønderne skulle betale Landgilde af deres Jordegods, ikke efter Tønde Hartkorns Udsæd, men efter Tønde Hartkorns Besætning, saaledes at de, som have Jordegods, hvorpaa de kunne holde 100 Stykker Qvæg, skulle betale Landgilde af 100 Stykker Qvæg, og de, som have Jordegods, hvorpaa de kunne holde 200 Stykker Qvæg, skulle betale Landgilde af 200 Stykker Qvæg, og saaledes fremdeles.

5. At Bønderne skulle betale Landgilde af deres Jordegods efter Tønde Hartkorns Besætning, saaledes at de, som have Jordegods, hvorpaa de kunne holde 100 Stykker Qvæg, skulle betale Landgilde af 100 Stykker Qvæg, og de, som have Jordegods, hvorpaa de kunne holde 200 Stykker Qvæg, skulle betale Landgilde af 200 Stykker Qvæg, og saaledes fremdeles.

6. At Bønderne skulle betale Landgilde af deres Jordegods efter Tønde Hartkorns Besætning, saaledes at de, som have Jordegods, hvorpaa de kunne holde 100 Stykker Qvæg, skulle betale Landgilde af 100 Stykker Qvæg, og de, som have Jordegods, hvorpaa de kunne holde 200 Stykker Qvæg, skulle betale Landgilde af 200 Stykker Qvæg, og saaledes fremdeles.

7. At Bønderne skulle betale Landgilde af deres Jordegods efter Tønde Hartkorns Besætning, saaledes at de, som have Jordegods, hvorpaa de kunne holde 100 Stykker Qvæg, skulle betale Landgilde af 100 Stykker Qvæg, og de, som have Jordegods, hvorpaa de kunne holde 200 Stykker Qvæg, skulle betale Landgilde af 200 Stykker Qvæg, og saaledes fremdeles.

8. At Bønderne skulle betale Landgilde af deres Jordegods efter Tønde Hartkorns Besætning, saaledes at de, som have Jordegods, hvorpaa de kunne holde 100 Stykker Qvæg, skulle betale Landgilde af 100 Stykker Qvæg, og de, som have Jordegods, hvorpaa de kunne holde 200 Stykker Qvæg, skulle betale Landgilde af 200 Stykker Qvæg, og saaledes fremdeles.

9. At Bønderne skulle betale Landgilde af deres Jordegods efter Tønde Hartkorns Besætning, saaledes at de, som have Jordegods, hvorpaa de kunne holde 100 Stykker Qvæg, skulle betale Landgilde af 100 Stykker Qvæg, og de, som have Jordegods, hvorpaa de kunne holde 200 Stykker Qvæg, skulle betale Landgilde af 200 Stykker Qvæg, og saaledes fremdeles.

10. At Bønderne skulle betale Landgilde af deres Jordegods efter Tønde Hartkorns Besætning, saaledes at de, som have Jordegods, hvorpaa de kunne holde 100 Stykker Qvæg, skulle betale Landgilde af 100 Stykker Qvæg, og de, som have Jordegods, hvorpaa de kunne holde 200 Stykker Qvæg, skulle betale Landgilde af 200 Stykker Qvæg, og saaledes fremdeles.

5. ~~Alt~~ At alt Skolearbeid ~~for i ... ...~~ bør udføres for Betaling af et særskilt [illegible] ~~[illegible]~~ beleiligt Gaard, og [illegible] [illegible] paa Materialier efter nøye bestemte Regler. Et saadant Arbeid er [illegible] paa Landet og bekjendt, at det [illegible] Ubillighed synes at kunne erklæres ~~at [illegible]~~ at enhver ~~[illegible]~~ [illegible] har det fornødne, og det skulde [illegible] det, at [illegible] [illegible] [illegible] for et Gaards Laborer, ~~at~~ [illegible] eller [illegible] er indrettet, at [illegible] [illegible] til [illegible] eller alt for [illegible] Udgifterne. Et saadant Princip findes opstillet til Grund for Rescr. af 7 April 1797 om Skolebygningen i Aggershuus Stift og Cancelli ~~Promemoria~~ Promemoria af 1 Mai 1802. –

6. at Børn bør inddeles i forskjellige Classer med Hensyn til [illegible] med deres Aldersforskjel [illegible] Underviisningen, og at derimod, med Hensyn til denne Classe=Inddeling bør bestemmes, hvorfra ~~[illegible]~~ [illegible] til deres Ophold og [illegible] skulle [illegible]. Forældre; at ~~[illegible]~~ [illegible], [illegible] Børns [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~, [illegible] ikke [illegible] til at [illegible] deres [illegible] med at [illegible] [illegible] af [illegible], [illegible] [illegible] Børn. ~~Et~~ At et saadant [illegible] ~~[illegible]~~, [illegible] Danmark angaaer, allerede ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ for [illegible] antaget, [illegible] Canc. Circul. af 16 Juli 1791, hvor det siges, at [illegible] bør [illegible], at Børnene paa et almindeligt Landsbyes [illegible] skulle [illegible] af [illegible] [illegible], eller [illegible] for Anden end blot et [illegible]. [illegible] for [illegible] [illegible] [illegible] med at [illegible] at [illegible] [illegible] [illegible] at med Børn, som [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] at med [illegible], hvorved [illegible] [illegible] [illegible] af et [illegible] Børn [illegible] [illegible] [illegible].

7. Da jeg i mit Forslag er gaaet ud fra den almindelige Forudsætning, at alt [illegible] under hvilket Udtryk af Naturvarer alene [illegible] af at naturalisere Gaardens Arbeide, saa er det en Følge, at Gaardmand, Indester og Husfolk [illegible] i mit Forslag samme. Jeg har [illegible] antaget, at man ved en Lov som denne ikke behøvede at indlægge denne Classe af Rigets Indvaanere noget Skyldsbud, da man [illegible] at det vilde blive [illegible] forstaaeligt, det naturligviis [illegible] [illegible] vilde [illegible] at [illegible] til Arbeide [illegible] Gaardens [illegible], naar saadant maatte fornødiges. [illegible] saavel som [illegible] Anledning til at befrygte, at Gaardmanden kunne ville [illegible] Arbeide i denne Henseende, uden at fastsætte nogen almindelig [illegible] [illegible] og Forebyggelse [illegible] vilde og [illegible] [illegible] [illegible] en saadan Bestemmelse at vilde [illegible], og skulde ikke [illegible] en saadan [illegible] dom [illegible] i denne Anordning.

8. [illegible] har at [illegible] [illegible] af 13 Januar 1792 om [illegible] i Aggershuus Stift [illegible] gielder med de Forandringer, som [illegible] [illegible], [illegible] at [illegible] [illegible] af det [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] Bestemmelse af det [illegible] Arbeide, som [illegible] i Anordningen, og [illegible] at anbringe [illegible] [illegible] forstaaende Modificationer. [illegible] [illegible] at [illegible] [illegible] til [illegible] af 16 Sept. 1785^x, da [illegible] [illegible] [illegible] alle [illegible] Bestemmelser, men som [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] maatte [illegible]. —

^x for Arendal og Østerriisøer

[illegible] [illegible] er altsaa [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] Bestemmelse. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] eller [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] at [illegible].

1820.

Fjerde Classe
for Sum fra 9900 til
10000 Sp. incl.

Et [illegible] Specier.

No. 101.